

## Bilag 1.

Ved kongeligt Kommissorium af 28. Juni 1901 nedsattes en Kommission med det Hverv at fremsætte Forslag til Forandringer i Lovgivningen med Hensyn til visse Dele af Obligationsretten, navnlig Reglerne om Køb og Bytte af Løsøre, og i Forbindelse dermed de almindelige Grundsætninger for Afslutning af Retshandler, saaledes at Kommissionen bemyndigedes til at træde i Forbindelse med tilsvarende i Sverige og Norge nedsatte Kommissioner i det Øjemed at tilvejebringe saa vidt muligt overensstemmende Forslag til hvert Riges Lovgivning paa det nævnte Omraade. Paa et Møde i Stockholm i September s. A. blev Fællesarbejdets Program nærmere fastsat, og i 1904 afgav den danske Kommission til Justitsministeriet Udkast til Lov om Køb, der i alt væsentligt var overensstemmende med tilsvarende Udkast afgivne af de norske og svenske Kommissioner. Resultatet blev Loven om Køb af 6. April 1906 og tilsvarende Love for Sveriges og Norges Vedkommende.

Efter at Kommissionens Arbejde paa Grund af forskellige Forhold derefter havde hvilet i nogle Aar, fremkom der i 1909 Forslag fra den svenske Regering om, at det fælles skandinaviske Lovarbejde paa Obligationsrettens Omraade genoptoges, og at der tillige søgtes optaget et fælles skandinavisk Lovarbejde indenfor dertil egnede Afsnit af Familieretten. Saavel den danske som den norske Regering tiltraadte dette Forslag, og der afholdtes derpaa i Begyndelsen af November Maaned s. A. efter Indbydelse fra den svenske Regering en forberedende Konference i Stockholm mellem Delegerede for alle tre Riger for at fastslaa Rammerne for et eventuelt Samarbejde paa dette Omraade. Som Delegerede for Obligationsrettens Vedkommende mødte for Danmark Professor i Retsvidenskab, Dr. juris, ekstraordinær Assessor i Højesteret Julius Severin Vilhelm Lassen, for Norge Ekspeditionschef i det norske Justitsdepartement Paul Ivar Paulsen og for Sverige Landshøvding, Dr. juris Knut Hjalmar Leonard Hammar skjöld. Paa Konferencen endes de Delegerede om, at følgende Emner for Obligationsrettens Vedkommende fortrinsvis egnede sig til at gøres til Genstand for en overensstemmende Lovgivning i de tre Riger:

1. Afslutning af Aftaler gennem Korrespondance samt gennem Pladsagenter og Handelsrejsende m. m., Betydningen af en Kontrahents Umyndighed eller Konkurs ved Afslutning af Aftaler, Bestemmelser imod Misbrug af økonomisk Overmagt og deslige, særligt angaaende Køb paa Afbetaling og Pønalt stipulationer samt eventuelt ogsaa om Terminshandler.

2. Kommissions- og Speditionsaftaler.
3. Forsikringsaftaler.
4. Gældsbreve og deslige samt Mortifikation.
5. Aftaler og Dokumenter, som foranlediges af Oplagshusforretningen.
6. Laan til Eje, Kontokurant, Rente og Kaution.
7. Foreldelse af Fordringsrettigheder.
8. Tidsbestemmelser og Betingelser ved Aftaler.